

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7C/99/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213200343
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladislav Puškáš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2013:8213200343.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Bardejov JUDr. Vladislav Puškáš v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270 proti žalovanému G. D., U.. XX.X.XXXX, G. XXX, XXX XX G., za účasti vedľajšieho účastníka Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, 909 01 Skalica, IČO: 42 264 154, zastúpený JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, Námestie Josipa Andriča č. 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie 687,61 EUR s príslušenstvom, dňa 18.11.2013 takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 388,28 EUR s 9,25 %-ným úrokom z omeškania ročne od 17.6.2011 do zaplatenia, v lehote 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu z a m i e t a .

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi na trovách konania 5,- EUR, v lehote 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

Náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobca podanou žalobou žiadal žalovanému uložiť povinnosť zaplatiť mu 687,61 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 17.6.2011 do zaplatenia. Žalobu odôvodňoval tým, že so žalovaným uzavrel zmluvy č. K., č. K. a č. K., ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky a v zmysle ktorých vypožičal žalovanému 3 ks SIM kariet, ktoré mu umožňovali využívať telekomunikačné služby ním poskytované. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 393,61 EUR vyfakturovaných v období 2011/02 - 2011/05. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 2.6.2011 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so všeobecnými podmienkami článok 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 17.6.2011.

Žalobca okrem zaplatenia ceny služieb sa voči žalovanému domáhal aj náhrady škody vo výške 298,- EUR. Žalobu vo vzťahu k tomuto nároku odôvodňoval tým, že škoda v uvedenej výške mu vznikla za odpredané mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenie Sony Ericsson Zyló vo výške 141,- EUR, LG A310 vo výške 109,- EUR a Samsung E2550 vo výške 48,- EUR. Škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou (ďalej len

„výsledná suma“), t. z. predstavuje škodu, ktorú žalovaný žalobcovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatkov sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný vzťah v zmluvnom vzťahu len počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Výsledná suma bola znížená ešte o sumu z dôvodu, že žalovaný v pokuse o pokonávku bol vyzvaný na úhradu nižšej sumy ako je samotný rozdiel medzi predajnou cenou a akciovou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia. Náhrady škody sa ale domáha v snahe predísť procesnej neiste pri posudzovaní svojho nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvných pokút v celkovej výške 298,- EUR, t. j. súhrnná výška za zmluvné pokuty za mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia) s tým, že ustanovenia dodatkov, v ktorých je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie boli v inom konaní označené ako neprijateľné zmluvné podmienky rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ustanovením § 53a Občianskeho zákonníka je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Zmluvné pokuty mali totiž ako občianskoprávny inštitút v zmysle dodatkov plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, ktorá by žalobcovi prípadne mohla vzniknúť tým, že žalobca si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu splnil, avšak žalovaný si svoju základnú povinnosť (t. j. zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nespĺnil. Zmluvné pokuty neboli dojednané zo strany žalobcu s úmyslom privodiť žalovanému neprimerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad, keď dôjde k porušeniu povinnosti žalovaného a ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech. Zmluvné pokuty mali byť preventívnym a uhradzovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku žalovaným. Po právoplatnosti skôr citovaného rozsudku žalobca ustanovenia zmlúv (konkrétne dodatkov), ktoré mu súdne rozhodnutie vytykalo dal do súladu so zákonom s týmto súdnym rozhodnutím. Žalovaný si bol v zmysle dodatkov vedomý, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bod 1.3 dodatkov, v ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaný zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatkoch, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia). Okrem škody za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie žalobcovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si žalobca neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie boli v minulosti dokladované paušalizované zmluvné pokuty.

Písomným podaním zo dňa 12.4.2013 ako vedľajší účastník na strane žalovaného vstúpilo podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ.

Súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, ktorému predvolanie na pojednávanie bolo doručené dňa 10.9.2013, teda riadne a včas a ktorý svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania so žiadosťou o prejednanie a rozhodnutie veci v jeho neprítomnosti s tým, že na podanej žalobe trvá a to písomným podaním súdu doručeným až v deň pojednávania. Súd vec prejednal a rozhodol aj v neprítomnosti žalovaného, ktorému predvolanie na pojednávanie bolo doručené dňa 9.9.2013, teda riadne a včas a ktorý svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil a ani sa nevyjadril k veci. Vec bola prejednaná a rozhodnutá aj v neprítomnosti vedľajšieho účastníka, keď jeho právnomu zástupcovi predvolanie na pojednávanie bolo rovnako doručené riadne a včas a to dňa 10.9.2013 a ktorý svoju neúčasť písomne ospravedlnil so žiadosťou o prejednanie veci v jeho neprítomnosti s tým, že žalobu žalobcu v časti o zaplatenie 298,- EUR a 1,33 EUR navrhuje zamietnuť. Oboznámením sa s obsahom spisu súd zistil tento skutkový stav:

Žalobca dňa 21.3.2011 uzavrel zmluvu o pripojení č. K. a toho istého dňa aj zmluvu o pripojení č. K. a dňa 17.1.2011 č. K. so žalovaným, na základe ktorých žalovanému vypožičal 3 kusy SIM karty, ktoré žalovanému umožňovali využívať žalobcom poskytované telekomunikačné služby, o čom svedčia žalobcom predložené písomné vyhotovenia (fotokópie) týchto zmlúv.

Žalobca tvrdí, že žalovaný využíval jeho telekomunikačné služby, ale za obdobie 2011/02 - 2011/05 nezaplatil ich cenu vo výške 389,61 EUR, na dôkaz čoho predložil faktúry číslo 21023330303 zo dňa 22.2.2011, číslo 2105838062 zo dňa 16.3.2011, číslo 2106868968 zo dňa 22.3.2011, číslo 2106868817 zo dňa 22.3.2013, číslo 2109112754 zo dňa 16.4.2011, číslo 2109120134 zo dňa 16.4.2011, číslo 2109118348 zo dňa 16.4.2011, číslo 2109113325 zo dňa 16.4.2011, číslo 2112364951 zo dňa 18.5.2011, číslo 2112363415 zo dňa 18.5.2011 a číslo 2112358147 zo dňa 18.5.2011.

Žalobca je právnickou osobou zapísanou v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, v oddieli Sa, vložke číslo: 1142/B s predmetom činnosti okrem iného: zriaďovanie a prevádzkovanie verejných mobilných telekomunikačných sietí a poskytovanie verejnej telefónnej služby prostredníctvom mobilných verejných telekomunikačných sietí. Žalovaný je fyzická osoba - nepodnikateľ.

Predmetom konania tak, ako ho vymedzil žalobca v žalobe je zaplatenie ceny poskytovaných telekomunikačných služieb na základe uzavretých zmlúv o pripojení a náhrada škody ako následok porušenia povinností vyplývajúcich z týchto zmlúv žalovaným.

Vzhľadom na obsah zmlúv, z ktorých žalobca svoje nároky odvíja, ide o zmluvy o pripojení uzavreté podľa vtedy platného zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách. Zmluva o pripojení nie je zmluvou, ktorá by bola Občianskym zákonníkom upravená ako typ zmluvy a tak práva a povinnosti zo zmluvy pre účastníkov konania vyplývajúce, je treba posudzovať podľa citovaného zákona a práva a povinnosti týmto zákonom výslovne neupravené je treba posudzovať podľa Občianskeho zákonníka, obsahu zmlúv a všeobecných podmienok. Niet pritom sporu, že svojim charakterom ide o zmluvy spotrebiteľské, lebo žalobca v nich vystupuje ako dodávateľ služby v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý ako fyzická osoba žalobcom poskytované služby odoberala a využívala. Práva a povinnosti zo zmlúv o pripojení vyplývajúce je nutné tak posudzovať aj v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a §§ 52 a násl. Občianskeho zákonníka i Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 4 citovaného zákona účastník je povinný

- a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so všeobecnými podmienkami,
- b) platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní,
- c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

Podľa článku 5 bod 5.1b všeobecných podmienok žalobcu na poskytovanie verejnej telefónnej služby vydaných podľa § 40 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej iba „všeobecné podmienky“), žalobca má právo na úhradu poskytnutej služby, administratívnych a iných poplatkov podľa cenníka, ako aj súm, k zaplateniu ktorých v prospech tretích osôb prostredníctvom spoločnosti Orange Slovensko sa účastník zaviazal prejavom svojej vôle stanoveným spôsobom, napr. zbierky, produkty tretích osôb poskytované prostredníctvom spoločnosti Orange Slovensko (ďalej len „služby“), v lehote splatnosti podľa článku 11 bod 11.8 týchto všeobecných podmienok.

Podľa článku 11.1 všeobecných podmienok sadzby cien a poplatkov za poskytovanie jednotlivých služieb spoločnosťou Orange Slovensko sú obsiahnuté v platnom cenníku v členení podľa účastníckych programov, tarifácií v minútach, sekundách alebo iného ocenenia poskytovania služby. Samostatne

sú uvedené ceny služieb podľa toho, či sú používané v rámci predplatených minút alebo nad rámec predplatených minút.

Podľa článku 11.6 všeobecných podmienok spoločnosť Orange Slovensko uskutočňuje vyúčtovanie cien za poskytované služby účastníkovi v zmysle platného cenníka v pravidelne stanovených lehotách. Táto lehota je zúčtovacím obdobím, ktoré priraduje spoločnosť Orange Slovensko konkrétnemu účastníkovi. Zúčtovacie obdobie priradené účastníkovi začne plynúť od dátumu vykonania prvého odpočtu poskytovaných služieb konkrétnemu účastníkovi a nepresiahne 31 za sebou idúcich kalendárnych dní. Zúčtovacie obdobie priradené konkrétnemu účastníkovi spoločnosťou Orange Slovensko platí po celé obdobie platnosti zmluvy.

Podľa článku 11.8 všeobecných podmienok spoločnosť Orange Slovensko po skončení zúčtovacieho obdobia priradeného účastníkovi vyhotoví vyúčtovací doklad alebo faktúru, ak povinnosť vyhotoviť faktúru vyplýva z príslušných právnych predpisov, (ďalej vyúčtovací doklad a faktúra spolu len ako „faktúra“), ktorou vyúčtuje ceny poskytnutých služieb počas zúčtovacieho obdobia vrátane súm zaplatených účastníkom ako zábezpeka na cenu za poskytnuté služby. Cenu služby roaming, ktorú z technických príčin nebolo možné vyúčtovať po skončení zúčtovacieho obdobia priradeného účastníkovi, vyúčtuje spoločnosť Orange Slovensko dodatočne, najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia priradeného účastníkovi, v ktorom služba roaming bola poskytnutá. Lehota splatnosti faktúry, ktorá je daňovým dokladom, je 14 dní odo dňa jej vystavenia. Účastník a spoločnosť Orange Slovensko sa môžu dohodnúť na doručovaní elektronickej formy faktúry a elektronickej forme doručovania faktúry.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a/ zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi, najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia.

V súlade s týmito ustanoveniami žalobca faktúrami, ktorých kópie predložil súdu spolu so žalobou, vyúčtoval žalobcovi cenu poskytnutých služieb za obdobie od 20.10.2010 do 27.11.2010 v celkovej výške 388,28 EUR. Žalobca tvrdí, že žalovaný cenu služieb v uvedenej výške doposiaľ neuhradil.

V rámci prípravy veci na pojednávanie, súd v súlade s ustanovením § 114 ods. 3 O.s.p. uznesením zo dňa 7.5.2013 vyzval žalovaného v lehote 15 dní od doručenia uznesenia sa písomne k veci vyjadriť a v prípade, ak uplatnený nárok neuznáva v celom rozsahu, aby vo svojom vyjadrení uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu. Žalovaný možnosť poprieť žalobcom uplatnený nárok nevyužil nielen v lehote podľa uznesenia zo dňa 18.3.2013, ale ani neskôr, pričom na pojednávanie dňa 18.11.2013 sa bez ospravedlnenia nedostavil, aj keď naň bol riadne a včas predvolaný. Z uvedeného je dôvodné usúdiť, že žalovaný žalobcom tvrdené skutočnosti a ním uplatňovaný nárok nepopiera.

Vzhľadom na žalobcom predložené listinné dôkazy, najmä kópie zmlúv a faktúr a popísaný postoj žalovaného, súd tak nemohol mať pochybnosti o tom, že žalobca, na základe uzavretých zmlúv o pripojení poskytol telekomunikačné služby žalovanému aj v období február 2011 až máj 2011 a v zmysle zmluvne dohodnutej ceny (cenník žalobcu) žalovanému vznikla povinnosť žalobcovi zaplatiť cenu týchto služieb v ním tvrdenej výške 388,28 EUR. Po zistení, že tento nárok nie je prípadne založený na neprijateľných zmluvných podmienkach z pohľadu ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka, uložil žalovanému povinnosť túto cenu služieb zaplatiť.

Žalobca okrem zaplatenia ceny služieb vo výške 388,28 EUR žiadal žalovanému uložiť aj povinnosť zaplatiť mu úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy od 17.6.2011 do zaplatenia a to v súlade so všeobecnými podmienkami článok 11 bod 11.14 počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 17.6.2011.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení po 1.1.2009 (§ 10a nariadenia) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Žalovaný cenu služieb sa vo všeobecných podmienkach zaviazal platiť v lehote uvedenej na príslušnej faktúre (bod 11.12 všeobecných podmienok), pričom ako bolo uvedené skôr v prípade ceny služieb za obdobie 2011/02 - 2011/05 v celkovej sume 388,28 EUR tak neurobil až doposiaľ. Dňom nasledujúcim po dni uvedenom v tej ktorej faktúre ako deň splatnosti, sa tak žalovaný dostal do omeškania a žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Žalobca v žalobe však počiatok omeškania určil až na deň nasledujúci po dni konca dodatočnej lehoty, v ktorej žalobca výzvou zo dňa 2.6.2011 vyzval žalovaného cenu služieb zaplatiť, teda dňom 17.6.2011. Súd z dôvodov ustanovenia § 153 ods. 2 O.s.p. takto určený deň počiatku omeškania nemohol prekročiť a tak ustálil, že žalovaný so zaplatením ceny služieb vo výške 388,28 EUR je od 17.6.2011 doposiaľ v omeškaní.

Žalobca so žalovaným vo všeobecných podmienkach (čl. 11 bod 11.15) dohodli pre prípad omeškania žalovaného so zaplatením ceny služieb úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne. Takto zmluvne dohodnutý úrok z omeškania však žalobcovi nie je možné priznať, lebo v takomto prípade by výška úroku z omeškania bola v rozpore s citovaným ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a tým aj ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nakoniec aj keď žalobca v žalobe sa na citovanú dohodu odvoláva, výšku úroku z omeškania žiada priznať v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení v čase vzniku omeškania a tak súd po zistení, že žalobcom žiadaná výška úroku z omeškania je v zhode s citovanými zákonnými ustanoveniami a úrokovou sadzbou uplatňovanou ECB v čase vzniku omeškania žalovaného, žalobcovi úrok z omeškania priznal v ním žiadanej výške.

Vychádzajúc z uvedeného súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 388,28 EUR s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 17.6.2011 do zaplatenia, v lehote 3 dní po právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol.

Žalobca podanou žalobou sa okrem zaplatenia ceny služieb vo výške 388,25 EUR domáha tiež zaplatenia 1,33 EUR za upomienku a náhrady škody vo výške 298,- EUR.

Nárok na zaplatenie, zrejme poplatku za upomienku vo výške 1,33 EUR, ktorý žalovanému fakturoval faktúrou číslo 2109112754 zo dňa 16.4.2011 žalobca vôbec neodôvodnil. Tento nárok nemožno pritom vyvodiť ani zo žalobcom predložených listinných dôkazov, najmä zo zmlúv o pripojení a všeobecných podmienok a tak súd tento žalobcom uplatnený nárok bol nútený, v zhode s návrhom vedľajšieho účastníka, zamietnuť.

Žalobu žalobcu bolo potrebné zamietnuť aj v časti o náhradu škody vo výške 298,- EUR.

Podľa § 420 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Vychádzajúc zo žaloby žalobcu, žalobca škodu na svojej strane vidí ako rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou mobilných telefónov, ktoré žalovanému odpredal na základe dodatkov k zmluvám o pripojení a zavinenie žalovaného v tom, že podpisom dodatkov sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. S týmito skutkovými závermi nie je možné súhlasiť.

V zhode so žalobcom súd konštatuje, že žalobca odpredal žalovanému mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia typ Sony Ericsson Tylo za kúpnu cenu 19,- EUR, ktorého bežná spotrebiteľská cena podľa dodatku k zmluve o pripojení č. K. mala byť 180,- EUR, typ LG A310 za kúpnu cenu 1,- EUR, ktorého bežná spotrebiteľská cena podľa dodatku k zmluve o pripojení č. K. mala byť 110,- EUR a typ Samsung E2550 za kúpnu cenu 19,- EUR, ktorého bežná spotrebiteľská cena podľa dodatku k zmluve o pripojení č. K. bola 67,- EUR. Rovnako zodpovedá skutočnosti, že v už uvedených dodatkoch k zmluvám o pripojení sa žalovaný zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov odo dňa uzavretia toho - ktorého dodatku a okrem iného po celú túto dobu, t. j. tzv. dobu viazanosti používať služby poskytované žalobcom v rozsahu programov uvedených v dodatkoch a riadne a včas platiť cenu týchto služieb. Napriek uvedenému súd v rozpore so žalobcom nemohol vyvodiť záver, že žalobcovi vznikla škoda, za ktorú by žalovaný niesol zodpovednosť v zmysle citovaného ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka a z tohto dôvodu by bol škodu žalobcovi, v ním tvrdenom rozsahu, povinná nahradiť (v tejto súvislosti je nutné uviesť, že samotný žalobca v žalobe ale ani v priebehu konania svoj nárok o náhradu škody právne neodôvodnil a tak súd sa môže iba domnievať, že žalobca svoj nárok o náhradu škody právne opiera o súdom citované ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka).

Právny úkon, obsahom ktorého bol predaj mobilných telefónov má nesporne všetky znaky kúpnopredajnej zmluvy upravenej v ustanovení § 588 a násl. Občianskeho zákonníka.

Podľa § 588 Občianskeho zákonníka z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Podľa § 589 Občianskeho zákonníka cenu treba dojednať v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, inak je zmluva neplatná podľa § 40a.

Občianskoprávne záväzkové vzťahy sú v princípe založené na zmluvnej voľnosti a tak je tomu aj v prípade kúpnej zmluvy, včítane jej esenciálnej náležitosti - kúpnej ceny. Dohoda o výške kúpnej ceny za žalobcom odpredávané a žalovaným kupované mobilné telefóny bola na vôli zmluvných strán, lebo všeobecne záväzný právny predpis kúpnu cenu pre tento prípad neupravuje a pokiaľ žalobca ako predávajúci ponúkol žalovanému ako kupujúcemu tento tovar za cenu nižšiu ako ho obvykle predával a žalovaný túto ponuku prijal a takto dohodnutú cenu zaplatil, žalovaný tým žalobcovi nemohol spôsobiť škodu porušením svojich právnych povinností, za ktorú by niesol zodpovednosť. Ak predajom mobilných telefónov za cenu nižšiu ako obvyklú by aj žalobcovi škoda prípadne vznikla, nemožno vyvodiť záver, žeby za daných okolností, za ktorých k ich predaju došlo, za takúto škodu niesol žalovaný zodpovednosť, lebo nemožno vyvodiť ani záver, aby ku škode došlo porušením právnych povinností žalovaným. Takúto prípadnú škodu musí znášať sám žalobca, ktorý v rámci svojich marketingových praktík a zrejme v snahe byť úspešnejší v rámci konkurenčného boja na trhu mobilných operátorov zvolil taký postup, ktorý môže byť spojený aj s rizikom straty (škody). Z listinných dôkazov žalobcom predložených súdu totiž nemožno vyvodiť prípadný záväzok žalovaného, že v prípade ak žalobcom zvolený marketingový postup sa ukáže ako nesprávny, žalovaný bude prípadnú stratu žalobcu vyjadrenú rozdielom „bežnej spotrebiteľskej ceny“ mobilného telefónu a „akciovej ceny“ sanovať.

Predpokladom zodpovednosti žalovaného za škodu, v zmysle citovaného § 420 Občianskeho zákonníka, je také konanie, alebo nečinnosť žalovaného, ktorým by porušil svoje právne povinnosti a príčinná súvislosť medzi týmto porušením a škodou.

Vychádzajúc zo žaloby žalobcu, žalobca porušenie právnych povinností žalovaným vidí v porušení záväzku zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a tým aj záväzku používať ním poskytované služby a za tieto platiť zmluvne dohodnutú cenu.

Už v predchádzajúcej časti tohto rozsudku súd konštatoval, že nemá pochybnosti o záväzku žalovaného zotrvať so žalobcom v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov od uzavretia toho ktorého dodatku k zmluvám o pripojení, na základe ktorého žalobca žalovanému odpredal mobilné telefóny a po celú túto dobu využívať zmluvne dohodnuté služby poskytované žalobcom a platiť za ne zmluvne dohodnutú cenu. V zhode so žalobcom súd pritom ustálil, že žalovaný cenu ním využívaných služieb riadne a včas, prinajmenšom za obdobie 2011/02 - 2011/05 nezaplatil, čím nesporne svoj zmluvný záväzok v tomto rozsahu porušil. Medzi porušením tohto záväzku žalovaným a škodou, ktorá mala vzniknúť žalobcovi podľa jeho tvrdenia, však súd nevidí žiadnu súvislosť. Ide totiž o dva samostatné, skutkovo i právne oddelené nároky a žalobca zaplataenia ceny služieb sa môže domáhať voči žalovanému na súde, čo žalobca ním podanou žalobou aj urobil. Na rozdiel od žalobcu súd pritom nemohol konštatovať porušenie zmluvného záväzku žalovaným prijatého v dodatkoch k zmluvám o pripojení v rozsahu širšom než nezaplatenie ceny služieb za už uvedené obdobie, lebo žalobca ničím nepreukázal a ani len netvrdil, že zmluvný vzťah medzi ním a žalovaným skončil zmluvne dohodnutým spôsobom, t. j. spôsobom uvedeným v čl. 4 Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., vydané žalobcom a nesporne tvoriace obsah zmluvného vzťahu medzi ním a žalovaným, pred uplynutím tzv. doby viazanosti dohodnutej v jednotlivých dodatkoch. Na túto právnu udalosť žalobca nielenže nepredložil, ale ani len neoznačil dôkazy, aj keď bol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p. Súdu tak nezostalo nič iné, než konštatovať, že účastník konania, ktorého zaťažovalo dôkazné bremeno, t. j. žalobca nepreukázal skončenie zmluvného vzťahu medzi ním a žalovaným pred dohodnutou dobou viazanosti a tým ani porušenie zmluvnej povinnosti, porušenie ktorej podľa neho malo mať za následok vznik škody na jeho strane. Vzhľadom na toto zistenie súd považuje za nadbytočné zaoberať sa prípadnou príčinnou súvislosťou medzi žalobcom tvrdným porušením povinnosti žalovaným a vznikom škody. Rovnako tak za nadbytočné súd považuje zaoberať sa platnosťou dohody o zmluvnej pokute tak, ako to robí vedľajší účastník vo svojom písomnom stanovisku k žalobe, lebo žalobca si žalobou nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty neuplatňuje. Dodáva iba, že neplatnosť dohody o zmluvnej pokute nevyklučuje prípadný nárok na náhradu škody, ako sa mylne domnieva vedľajší účastník.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 151 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p. Žalobca v žalobe podal návrh na náhradu trov konania, výšku ktorých ani v priebehu konania nevyčíslil. Súd tak v súlade s ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p. pri určení trov konania na strane žalobcu vychádzal z obsahu spisu a zistil, že žalobcovi v súvislosti s uplatňovaním jeho nároku pred súdom vznikli trovy vo výške 41,- EUR rovnajúce sa ním zaplataenému súdnemu poplatku zo žaloby (žalobca v priebehu konania zaplatil ešte aj súdny poplatok podľa položky 21 sadzobníka súdnych poplatkov v sume 23,- EUR a to za vyhotovenie kópií žaloby a jej príloh súdom, po tom, čo na ich predloženie bol márne vyzvaný - § 42 ods. 3 O.s.p., ktorý možno rovnako považovať za trovy konania na strane žalobcu, avšak nie za trovy žalobcom účelne vynaložené, lebo povinnosť zaplataiť tento súdny poplatok vyvolal samotný žalobca nesplnením si povinnosti podľa ustanovenia § 42 ods. 3 O.s.p.). V konaní žalobca si voči žalovanému uplatňoval dva samostatné právne nároky a to nárok na zaplataenie ceny služieb vo výške 389,61 EUR a nárok na náhradu škody vo výške 298,- EUR. Súdny poplatok podľa položky 1a Sadzobníka súdnych poplatkov zo sumy 389,61 EUR je 23,- EUR a zo sumy 298,- EUR je 18,- EUR. V konaní žalobca bol úspešný v rozsahu uplatňovaného nároku na zaplataenie ceny služieb a tak mu z tohto titulu patrí náhrada trov konania vo výške 23,- EUR a žalovaný bol úspešný v rozsahu nároku o náhradu škody a tak mu z tohto titulu vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 18,- EUR. Vzhľadom na tento pomer úspechu a neúspechu v konaní žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 5,- EUR, ktorú žalobcovi je povinný žalovaný zaplataiť. Žalovaný návrh na náhradu trov konania nepodal.

Návrh na náhradu trov konania podal v lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. aj vedľajší účastník, ktoré vyčíslil rovnako v uvedenej lehote vo výške 65,42 EUR rovnajúcou sa trovám jeho právneho zastúpenia s tým, aby náhrada týchto trov konania mu bola priznaná voči žalobcovi a za ich základ vzal „rozporovanú“ sumu 299,33 EUR.

Vedľajší účastník do konania vstúpil podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 3 ods. 4, 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa) a to na strane žalovaného a na jeho podporu písomným podaním zo dňa 24.4.2013. Z obsahu tohto podania vyplýva, že vedľajší účastník do konania na strane žalovaného vstupuje v rozsahu žalobcom uplatňovaného nároku vo výške 687,61 EUR, teda nielen žalobcom uplatňovaného nároku o náhradu škody vo výške 298,- EUR, ale aj nároku na zaplatenie ceny služieb vo výške 389,61 EUR. Vzhľadom na ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník, pri rozhodovaní o návrhu vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania je preto treba vychádzať z rovnakých zásad ako v prípade žalovaného, na podporu ktorého vedľajší účastník do konania vstúpil. Porovnaním úspechu a neúspechu žalovaného v konaní je nutné konštatovať, že u žalovaného prevyšuje neúspech nad úspechom (bližšie v časti týkajúcej sa odôvodnenia rozhodnutia súdu o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným). Nárok vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania je závislý od úspechu alebo neúspechu účastníka konania na strane ktorého vedľajší účastník v konaní vystupuje a keďže žalovanému nárok na náhradu trov konania nevznikol, náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi priznať nebolo možné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
(§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).